

In deze rubriek laten we lezers en lezeressen aan het woord over schilderen, creativiteit en inspiratie.

RUX BOOR
LIT: ODJUK

'Je moet kunnen dansen voor je doet'

TEXT: HESTER WANDER, BEELD: RUX BOOR
FOTO'S VAN DE KUNSTENARIJ IN LUN ATOL EN ERIKAT TRAMS

Hoe heb je het schilderen ontdekt?

Mijn moeder schilderde en stimuleerde mij. Zij deed cursussen en nam me mee. Ook gingen we in Veenendaal naar het winkeltje van Tigertje en Woelst, de geliefden van Gerard Reve, voor materiaal. Mijn vader probeerde nog of ik net als hij accountant wilde worden, maar dat hield mijn moeder tegen. Ik mocht de satieuze kant op. Ook mijn grote zus was altijd aan het tekenen. Toen ik nog op de middelbare school zat, ging zij naar Arnhem voor de mo-opleiding tekenen en schilderen. Ik vond dat geweldig. Zelf twijfelde ik nog tussen de gezondheidszorg en de leraropleiding. Beeldende Vakken (BOV) in Utrecht, de huidige VU, je moest toelatingsexamen doen en de kans was één op vijf dat ik toegelaten zou worden. Gelukkig werd ik aangenomen. In het tweede jaar was je verplicht er een vak bij te doen en was tentatieve werkvormen. Dat vond ik helemaal niets, roontekenen was niks voor mij. En misschien was ik ook nog ing. Dus toen ben ik verpleegkunde gaan doen. Dat is een

mooi vak en je kunt er veel kanten mee op. Ik ging eigenlijk automatisch richting management. Pas rond 2000 pakte ik het schilderen weer op. Wel altijd naast mijn werk. Tijdens covid was er vermindere aandacht voor de verbetering van de zorg voor kwetsbare ouderen in het ziekenhuis, het project waarmee ik bezig was. Daarom ben ik verder gestopt met werken. Nu ben ik heel veel bezig met schilderen en met lesgeven en sporten.

In het begin werkte ik heel abstract, op grote doeken, en met grove materialen zoals brede kwasten en een plamuurmes. Vanuit de abstractie ontstond de compositie. Nu werk ik meer impressionistisch en landschappelijk. Dat komt doordat we zeven jaar geleden verhuisden en ik de omgeving wilde leren kennen. Ik ging buiten schilderen. Zo kwam ik in contact met de nieuwe eigenaar van een restaurant in Odijk, die ook verbinding zocht met de regio. Nu stel ik mijn werk tentoon in Het Wapen van Odijk.

Heb je favoriete technieken?

Ik werk graag buiten, en plein air, maar ook in mijn atelier. Daar experimenteer ik meer. Buiten werk ik met traditionele olieverf, want dan kan ik ook met oplosmiddelen werken. Binnen maak ik spontaan werken. Daaroverheen schilder ik in olieverf op waterpas. Ik heb wel altijd paneeltjes in mijn auto liggen die al geprepareerd zijn met gesso in verschillende kleuren. Zo kan ik kijken wat bij de omgeving past en spontaan gaan schilderen. Ik werk heel intuïtief. Dat leer ik ook mijn leerlingen. Ik geef twee lesurenopleiding nu toch lesgeef. En naar tevredenheid, hoor ik van cursisten. Ik leer hen ook spontaan te werken en vooral heel goed te kijken. Hoe lopen de lijnen, zit er diepte in, waar is het focuspunt? En dan kunnen ze gaan experimenteren met weeglaten, toevoegen, licht en donker versterken. Ik laat ze ook vaak staan aan de ezel, zodat ze vrij kunnen werken. Je moet kunnen dansen voor je doet. Niet het penseel vasthouden als een pen en dan gaan krabbelen. Je ziet mensen echt vooruitgaan en zelf leer ik er ook nog steeds van. Het is ook een kwestie van heel veel doen.

Rux Boor. Tulpen aan de Vreche, 2024, olieverf op doek, 30 x 40 cm (uit het project 'Utrecht 1870 plein-air')

Nat is je inspiratie?

Ik ben een project gestart dat heet 'Utrecht 1870 plein-air'. Daarin ben ik geïnspireerd door Jacob Kuyper (1821-1908, HAV) een cartograaf, die tussen 1865 en 1871 kaarten maakte van alle 1200 gemeenten van Nederland. Op basis van die gemeentekaarten ga ik van alle 78 plaatsen in de provincie Utrecht een schilderij maken. Utrecht is echt mijn provincie. Ik kijk wat er toen al stond en schilder iconische plekken – maar niet overal de kerktoeren. Ik doe dat buiten als een impressionist. Er zijn er nu bijna klaar. Ze zijn 30 x 40 cm. Dat is uit praktische overwegingen, want dan kan ik ze ook makkelijk meenemen op de fiets. Ik ben dit gaan doen om een stok achter de deur te hebben om naar buiten te gaan, maar ook uit liefde voor de eenvoud en de historie. Ze zeggen wel dat ik een romanticus ben. Ik houd van de menselijke maat van vroeger. Het landschap is al zo industrieel. Dat wil ik niet schilderen, dat past niet bij mij.

Klaar met je?

Ik heb mijn atelier zelf uitgedacht en gemaakt. Het was een hele klus om de constructie uit te denken. Ik ben er heel blij mee en het heeft goed licht door de twee dakramen en de daglichtlampen. Hier kan ik ook lessen en workshops geven, er is plaats voor zes cursisten.

Nat zijn je plannen voor komend jaar?

Met de 2024 van Utrecht ben ik nog wel twee jaar bezig. Ik heb er ook weer veel van geleerd over de omgeving. Mensen vertellen mooie verhalen als ze langlopen terwijl ik aan het schilderen ben. Daarna zou ik het leuk vinden om de serie tentoon te stellen. En verder ga ik in mijn atelier verder met experimenteren en lesgeven. <https://ateliemoor.nl/>

Rux Boor. Klaar met je?, 2024, olieverf op doek, 30 x 40 cm